

praktiske Hensyn, der synes at kræve, at disse Bestemmelser for Fredningstiden ikke blive altfor brogede og altfor vanskelig at overholde; thi om det end kan være let for de egentlige Sægere, som det ærede Medlem her bagved (Holstein-Holsteinborg) som særlig Teknifer udtalte sig om, saa er der en Mængde Andre, som jage, hvem den i høi Grad brogede Lovgivning kan volde Besvær. — Under Nr. 11 har det samme Medlem stillet Forslag om, at § 2 udgaar, det vil sige, at de nuværende Regler om Salgstiden fastholdes. Jeg tror i Virkeligheden, at der er noget Inkonsekvent i, at man har Lov til at skyde Bildtet, men ikke Lov til at sælge det Bildt, man har skudt. At sætte 2 Dage, som man vil gjøre, synes ikke at være rigtig konsekvent. Det, man vil opnaa derved, tror jeg ikke, man vil naae; thi naar man siger, at det ofte træffer, at man skyder Bildt, inden Sagttiden begynder, for at sælge det i de første Dage af Sagttiden, saa er dette Noget, som aabenbart ligesaa godt kan ske, efterat dette Ændringsforslag er vedtaget, idet disse to Dage hverken gjør stort fra eller til. Hvad Slutningsbestemmelsen angaar, saa ser jeg heller ikke, at der er nogen særlig Grund til at formindske den nuværende Frist af 14 Dage til 8. Den Beiragtning, man har anført, at der i de sidste 8 Dage af Sagttiden bliver skudt en Masse Bildt, under Forudsætning af, at man har 14 Dage til at afshøde det i, denne Fare vil man vistnok slet ikke komme ud over ved dette Forslag, det vil kun have til Følge, at denne Massefydning vil finde Sted en Uge tidligere. Istedesfor som nu at nedlægge en Masse Bildt i den sidste Uge, vil man da gjøre det i den næstsidste. Hovedindvendingen mod denne Paragraf er, at den efter min Mening slet ikke hører hjemme i et Lovforslag som dette, der kun skal gjælde for 3 Aar og som en midlertidig Foranstaltning. I et saadant Forslag har virkelig en Bestemmelse som denne ikke sin Plads, thi det er klart nok, at, hvad man end mener om Fristen, hvad enten man mener, at der skal være 8 eller 14 Dage, saa er det en Mening, som maa gjælde uden Tidsfrist, og som ikke egner sig til at gennemføres for 3 Aar, men den maa gennemføres for bestandig. Som Lovforslaget her er redigeret, vil det bortfalde om 3 Aar, medmindre der kommer et nyt Forslag til den Tid. Jeg tror derfor, at hele denne Paragraf ligger ganske udenfor Lovforslagets egentlige Lønte, Mening og Redaktion. Da det Øvrige, som jeg kunde have Grund til at udtale mig om, er bortfaldet, skal jeg kun med Hensyn til det bortfaldne Forslag under Nr. 7 sige, at jeg tror ikke, at det, som deri var tilfattet, i Virkeligheden behøvede at udtrykkes i en særegen Paragraf. Den Anomali, man har fundet mellem Bestemmelserne om Markfred og Sagfred, vil virkelig ikke være tilfede. Det er ganske vist saa, at der er offentlig eller betinget offentlig Tiltale for Krænkelser af

Markfreden, men den samme betingede offentlige Paatale vil man sikkert nok kunne anvende ogsaa mod dem, der kræfter Markfreden medhavende Baaben, altsaa Søvær. I saa Tilfælde vil man have Valget mellem, om man vil tiltale ham for Krænkelser af Markfreden, og da kan man anvende en offentlig Paatale efter privat Begjæring, eller om man vil tiltale ham, fordi han havde Søvær med, men saa er det en privat Sag, som ikke vedkommer det Offentlige. Nogen Anomali er der i Virkeligheden slet ikke tilfede.

Bajer: I Henshold til mine Udtalelser, da jeg forrige Gang havde Ordet, og til den høitæredede Formands Svar, skal jeg tage den sidste Del af Ændringsforslaget under Nr. 6 tilbage.

Formanden (Rabbe): Den sidste Deel af Forslaget under Nr. 6 er tagen tilbage, selvfølgelig baade som Ændrings- og Underændringsforslag (Bajer: Ja). Maa jeg spørge, om nogen optager den? (Ophold). Da ingen optager den, er den bortfalden.

Bajer: Med Hensyn til den første Del af Ændringsforslaget under Nr. 6, da er der vel ikke noget stort Haab om, at den vil blive vedtagen, efterform endog de, der have indrømmet, at Ræven gjorde en meget stor Nytte, dog ikke have anbefalet selve Ændringsforslaget. Jeg er ikke ubefjendt med de Forhandlinger, der ere foregaaede her i Thinget for 8 Aar siden, og jeg har navnlig kastet mit Die paa den Afstemning, der fandt Sted her den 16de Marts 1871, ved hvilken Stemmerne stode omtrent lige, hvorfor der blev foretaget Navneopraab. Det viste sig da, at 40 stemte for en begrændset Fredning af Ræven og 49 imod; Stemmerne stode altsaa omtrent lige. Jeg har her Navnene for mig, og blandt de 40 Medlemmer, der stemte for Forslaget, er der to, der i Dag have udtalt sig imod dette Forslag, nemlig de ærede Medlemmer for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bojsen) og Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg). Blandt dem, der stemte imod, veed jeg privat om En, at han nu vilde være meget ivrig for at faae Forslaget vedtaget, men han er desværre ikke for Diebliffet tilfede. Naar jeg uagtet disse meget lidet lovende Udfigter ikke tager Forslaget tilbage, da er det, fordi jeg tror, at man skylder de ikke Ja baade i denne Sal og udenfor den, som interessere sig for dette Spørgsmaal, et Udtryk for, hvorledes Thingets Stemning nu er med Hensyn til dette. Jeg skal iøvrigt ikke gaa ind paa Realiteten, idet jeg antager, at det høie Thing er tilstrækkelig oplyst med Hensyn til alle de Grunde, der kunne tale baade for og imod et saadant Forslags Vedtagelse.

Roch: Jeg har kun bedet om Ordet, for at gjøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem